

Så den procedure, der har været anvendt her, mener jeg er helt i orden, og når der så har været en debat i Folketinget og regeringen skønner, at der er tilslutning til at underskrive aftalen, ja, så bliver den underskrevet. Derefter skal den ratificeres, og det skal så også ske i Folketingssalen. Først når det er sket i Folketingssalen – og der bliver igen en lejlighed, hvor man skal sige enten ja eller nej – binder det Danmark folkeretligt.

Der bliver så også i den forbindelse gjort rede for, hvilke lovændringer aftalen vil afstedkomme, og det får man at vide i forbindelse med aftalens indgåelse, men vi er frit stillet folkeretligt, indtil vi har ratificeret aftalen, og det kommer så forhåbentlig i Folketinget engang i løbet af 1997.

Keld Albrechtsen (EL):

Tak for svarene.

Jeg vil sige til ministeren, at når man tilbyder os papirer på fransk i Folketingets Europaudvalg, siger vi naturligvis ja tak, hvis det er den eneste mulighed for at få adgang til at læse tingene. Derfor stillede jeg det spørgsmål, om de hemmelige dokumenter, der nu foreligger om bl.a. Sirenesystemet, og som vi kan læse her i huset, men som befolkningen altså ikke har adgang til, for det første vil blive oversat til dansk, så vi har en mulighed for virkelig at kunne læse dem ordentligt, og for det andet vil blive offentliggjort.

Det, jeg spurgte om i forbindelse med udleveringssagen, var – og det vil jeg bede ministeren svare på – om opgivelsen af den danske undtagelse på det punkt var noget, vi blev presset til af Schengenlandene. Det billede, der tegner sig, er, at det var et krav, en forudsætning for at blive observatør i Schengen, og at man den 27. marts med underskrift af en dansk diplomat efter samråd med Justitsministeriet gav den spanske regering et dokument, hvori man sagde, at Danmark ikke længere ville nægte udlevering med henvisning til, at den pågældende havde fast bopæl i Danmark. Jeg mener ikke – og det vil jeg bede ministeren bekræfte – at Folketinget, før vi blev optaget som observatør i Schengen, fik meddelelse om, at det var en betingelse for at blive observatør. Jeg synes, at Folketinget skulle have haft en diskussion om, hvorvidt vi skulle acceptere en sådan undtagelse for at blive observatør i Schengen. Det var det, mit spørgsmål gik på, og det vil jeg godt bede ministeren besvare.

Så et sidste spørgsmål på baggrund af det, ministeren sagde om Schengen som et mellemstatsligt samarbejde, hvor der både var lande uden for EU og inden for EU. Der vil jeg godt bede ministeren bekræfte, at det altså er sådan, at hvis man går ind i Schengen, forpligter man sig til at acceptere, at de ting, der ligger inden for Schengensamarbejdet, gradvis løftes over i EU. Det står i Schengenaftalen. Sigt på sigt ender det hele i EU.

Jeg ved ikke, hvordan Norge vil håndtere det problem, for Norge er jo ikke medlem af EU. Den norske befolkning vil da gudskelov heller ikke være det. Hvordan forholder det sig til de danske undtagelser, når de områder, der er i Schengen, efterhånden løftes over i EU? Gælder så de danske undtagelser stadig væk på de områder, eller gælder de ikke? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide. Er det sådan, at regeringen har sikret sig, at de danske undtagelser på disse områder automatisk er indbygget i Schengenaftalen? Eller er det sådan, at når et område, der i øjeblikket er reguleret af Schengen, løftes over i EU, kan de danske undtagelser ophæves på dette område, fordi vi automatisk går med fra Schengensamarbejdet over i EU-samarbejdet på det område?

Der ligger en masse problemer dér. Jeg har ikke tid til at tage det op i mit ordførerindlæg, men nu kom ministeren selv ind på det, og det er en af de ting, vi må have en grundig analyse af i forbindelse med den redegørelse, som jeg gerne vil sige at jeg er glad for, at ministeren giver tilsagn om. Den får vi rent faktisk, som vi helt korrekt også drøftede det i Folketingets Europaudvalg.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Tak til formanden for hjælpen.

Jeg troede, at hr. Keld Albrechtsen syntes, det var en fordel og en god ting, at der var lande både inden for EU og uden for EU, der var med, at det var en stor fordel, og at det ikke var noget, hr. Keld Albrechtsen ville problematisere.

Det er klart, at det vil der blive taget hensyn til, at vi får lavet en konstruktion, der gør, at Norge og Island er med i det samarbejde, der er, og at samarbejdet foregår på enstemmighedsbasis.

I øvrigt har jeg lidt det indtryk i øjeblikket – men det er så en personlig fornemmelse – at der ikke er meget af det her, man søger at føre over i EU-samarbejdet. Det kan godt være, at der er nogen, der mener, at det skulle ende sådan, men